

Πώς βρέθηκε ο Τίμιος Σταυρός από την Αγία Ελένη

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο Άγιος Κωνσταντίνος ο Μέγας και Ισαπόστολος, πριν γίνει μονοκράτορας στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, βρισκόταν σε πόλεμο με τους συμβασιλείς του.

Κάποια φορά, πριν από μια σημαντική μάχη, γνωρίζοντας ότι οι δυνάμεις του είναι ασθενέστερες του αντιπάλου του, συλλογιζόταν τι έπρεπε να πράξει. Τότε, μέρα μεσημέρι, φάνηκε στον ουρανό το σημείο του Σταυρού, σχηματισμένο με αστέρια, και γύρω έγραφε: «Ἐν τούτῳ νίκα», δηλαδή «Μ' αυτό θα νικήσεις», με τη δύναμη του Σταυρού, τη θεϊκή, όχι τη δική σου. Μετά από αυτό το θαύμα ο Κωνσταντίνος πήρε θάρρος. Διέταξε μάλιστα να κατασκευασθεί ένας όμοιος χρυσός σταυρός, ώστε να προπορεύεται πάντοτε του στρατεύματος. Αμέσως όρμησε στη μάχη και νίκησε κατά κράτος τους εχθρούς του.

Μετά μάλιστα το θεϊκό όραμα και την ανέλπιστη νίκη του με τη δύναμη του Σταυρού, πίστεψε ολοκληρωτικά στον Χριστό και περίμενε την κατάλληλη στιγμή για να βαπτισθεί. Τότε έστειλε και τη μητέρα του, την Αγία Ελένη, στα Ιεροσόλυμα, μαζί με κατάλληλους ανθρώπους και πολλά χρήματα, για να αναζητήσει και να βρει **το Τίμιο Ξύλο του Σταυρού** πάνω στο οποίο είχε καρφωθεί το Πανάγιο Σώμα του Χριστού και χύθηκε το Αίμα Του, για τις αμαρτίες μας. Με τους διωγμούς των χριστιανών σχεδόν για τριακόσια χρόνια ο Σταυρός ήταν χαμένος και θαμμένος κάτω από πλήθος σκουπιδιών.

Το έργο ήταν δύσκολο και κοπιαστικό. Η παράδοση λέει πως ευωδιαστά φυτά και πλούσιος βασιλικός οδήγησαν την **Αγία Ελένη** να σκάψει στο κατάλληλο σημείο. Βρέθηκαν τρεις σταυροί, του Χριστού και των δύο ληστών. Πάλι σύμφωνα με την παράδοση, ο Τίμιος Σταυρός αναγνωρίστηκε όταν μια πεθαμένη γυναίκα αναστήθηκε, μόλις την ακούμπησαν στο Σταυρό του Κυρίου.

Η Αγία Ελένη και όλοι οι αξιωματούχοι που ήταν μαζί της με πολλή πίστη και ευλάβεια προσκύνησαν τότε το **Σταυρό**. Ζήτησε όμως και ο λαός με πολύ πόθο να τον δει και να τον προσκυνήσει. Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων Μακάριος θεώρησε ότι θα ήταν ευκαιρία να εκτεθεί ο Σταυρός σε προσκύνηση στα εγκαίνια του Ναού της Αναστάσεως που έκτιζε η Αγία Ελένη, για να συμπεριλάβει τον Πανάγιο Τάφο και τον Γολγοθά. Πράγματι, στις 13 Σεπτεμβρίου, ημέρα των εγκαίνιων, συγκεντρώθηκε πολύς κόσμος στα Ιεροσόλυμα. Την επομένη, στις 14 Σεπτεμβρίου, ο Πατριάρχης ύψωσε ψηλά τον Σταυρό, για να τον δουν όλοι οι χριστιανοί, οι οποίοι άρχισαν να φωνάζουν για πολλή ώρα το Κύριε ελέησον.

Από τότε θεσπίστηκε από τους **Πατέρες της Εκκλησίας** αυτή η μεγάλη γιορτή, η οποία συμπίπτει και με μια δεύτερη ύψωση που έγινε τριακόσια περίπου χρόνια αργότερα. Το 614 μ.Χ. οι Πέρσες είχαν καταλάβει τα μέρη εκείνα και άρπαξαν τον **Τίμιο Σταυρό**. Μερικά χρόνια αργότερα, το 628 μ.Χ., ο αυτοκράτορας Ηράκλειος τους νίκησε και μπόρεσε να τον επαναφέρει θριαμβευτικά. Λέγεται ότι ο Σταυρός αργότερα χωρίστηκε σε δύο σταυρούς. Ο ένας έμεινε στα Ιεροσόλυμα κι ο άλλος

μεταφέρθηκε, μαζί με τους ήλους (τα καρφιά) για ευλογία στην Κωνσταντινούπολη. Χάριν ευλογίας επίσης, όσοι χριστιανοί επισκέπτονταν παλαιότερα τους Αγίους Τόπους, έπαιρναν έστω κι ένα μικρό κομματάκι από τον Τίμιο Σταυρό. Έτσι σήμερα δεν σώζεται ολόκληρος. Τα μεγαλύτερα κομμάτια υπάρχουν στο σκευοφυλάκιο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, που βρίσκεται κάτω από τον Γολγοθά, και στο Άγιο Όρος.

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού είναι πολύ μεγάλη γιορτή, σαν τη Μεγάλη Παρασκευή, γι' αυτό είναι νηστεία, εκτός αν τύχει Σάββατο ή Κυριακή, οπότε τρώγεται λάδι.